

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

XLI. An Christus verè sit in Corpore paßus: & Verane sit historia Paßionis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

genem coronauit; Et qui statum contempsit Imperatoris, Imperatori utique videtur se esse iniuriam. Quamto magis Christo?
 2. Quia Beneficia Christi nobis representat; excitatque nos ad debitam gratitudinem. Qua eadem ex causa colimus S. Biblia, festa Paschatis, Penteco. Natiuitatis &c. Plura infra *quest. 32. & sup. quest. 34.* An persona Christi sit adoranda?

QVÆSTIO XLI.

An Christus verè sit Corpore passus:
 & verane sit historia Passionis?

LUTHERANI quidem veram negare coguntur, ex eo, quod comminiscuntur, Christum non verè hominem verum natum fuisse: De quo vide supra *g. 35. f.* LUTHERVS enim bidemita; Oportet dicere, Hac Caro, hic Sanguis Christi condidit cælum & terram. Qui pe Christi Humanitas Caro non est, sed nudus & merus spiritus. Qua quod ex spiritu Natum est, spiritus est.

2. BRENTIO ibidem: Ex Maria Christus non nisi accidentalem formam sumpsit &c.

AVTOR. I. AT iste est Euthychianismus.

CALVINISTÆ pariter ex suismet ipsorum placitis, supra *quest. 35.* constringuntur ab negare verè & propriè factam esse Dominicam Incarnationem.

AVTOR. ET verò istud ab eis asserti planè necessarium accidit. Nam quemadmodum ab illis fingitur Christus Homo factus; sic & talis quoque passus fuit: Ideoque rursus, sicut iisdem intelligitur Euangelium Incarnationis; sic & illud passionis quoque accipi necesse est.

Atqui vox vnà omnium Calvinistarum est in suo Codice, dicto ORTHODOXVS CONSENSVS, pag. 118. & 123. Christus VERE Incarnatus Nunquam est; sed TROPICE tantum & Figuratè. Necesseariò in illo Ioannis, 1. Verbum Caro

factum est; ad Tropum est confugiendum.

Ex hisce quidem FAMILIANI Angliæ necessariò inferunt, & euidenter euincunt istud: Nuga videntur, qua de Christo passo & crucifixo in Euangelicis historiis narrantur. Item: Historia videntur ab hominibus inuenta & fabula. De Adamitis istis, seu Familianis, siue de Domino amoris; (verè Nicolaitis ac Gnosticis) nos supra *quest. 31.* Innocentiam isti arrogabant sibi primogeniam, vitamque protoplastis similem Adæ ac Eux affectabant se ducere, domi nudos inuicem conuersando, veneremque miscendo promiscuam.

itorum in Anglia primarii sunt articuli tres. 1. Christum non esse Saluatorem mundi; Sed merum hominem.

AVTOR. AT idem docent Gentilitæ, apud Greg. de Valent. Tom. 1. dist. 2. *quest.* Et Luthero-caluinistæ supra *quest. 31.*

2. Dogma. Hominem peccatorem, à Deo alienatum, eius gratia restitui, solà ipsius misericordià, Absque Mediò Passionis Christi.

3. De Passiones, quæ in Euangelio narrantur, esse fabulas & nugas. &c. Lege Stoum in Elizabetha.

AVTOR. AT I Præfatio libri contra FAMILIAM AMORIS acerbè cõqueritur multos Anglicanos Ministros, jam rejectos imbibisse articulos. Quin ipsam Reginæ aulam hac infectam tabe languere.

2. Neque Anglicanos solum; sed cõfule Theod. Beza lib. de hæresicis à ciuili Magistratu puniendis: ac reperies, cum Familianis ferè consentire & consciscere CALVINISTAS ACADEMICOS; quorum faciliè princeps est Castallio.

LIBERTINI quoque ab iisdem proximè absunt; certe parum dissentiunt. Nam te-

ste Caluino in Instruct. aduersus Libertinos: *Hic tam Christi passi, mortui, Crucifixi historiam Tropicè explicant: ut nil sit aliud, esse mortuum Christum, quam peccati in nobis mortem significasse: Crucifixum esse aliud nil, quam veteris hominis representasse crucifixionem.* Commemoratur ibidem inter cætera; Valencenis in Belgio à Papistis Libertinorum aliquos extremo supplicio affectos, quod negarent, in cruce mortem Dominum obijisse.

AUTOR. 1. At verò ecquibus edocti Magistris ita Libertini philosophabantur? Luthero, inquam, & Caluino, ceu suprà liquet. Enimverò si Lutheranis nonnullis fas, præsertim Vbiquitariis, Domini in cælos ascensionem Figuratè interpretari: Si Caluinistis licet metaphoricè exponere Christi ad inferos descensum; cùm in eadē historiā (vt benè Iosias Simlerus in vita Bullingeri aduertit) describatur Passio: quid obstat, quò minus & ipsam illam Libertini Tropicè accipere possint? Verùm apage cum Tropistis his.

2. Necessitas, Veritasque passionis Dominicæ, item & Incarnationis veræ; tum cordatè creditur; tum luculeate docetur. Nam qui, qualis natus; is talis & passus est: Atqui Verus Homo natus est cum verò corpore. Vnde S. Aug. lib. 83. qq. q. 14. tom. 4. *Si phantasma fuit Corpus Christi; fefellit Christus: & si fallit, Veritas non est.* Et sic omnia ab Euangelistis enarrata Christus fictè peregrisset: sicut Raphaël Angelus apud Tobiam.

Atqui hunc in errorem cum aliquando versi essent Discipuli, Luc. vlt. *putantes se spiritum videre*; Dominus eos ad experientiam sumendam inuitauit: *Palpate & videte, quia spiritus carnem & ossa*

non habet, sicut me videtis habere. Cur autem conueniens fuerit, non personā, sed naturam hominis; non Hominem, sed Naturam humanam seu Humanitatem ab Christo assumi, repete ex S. Tho. 3. *quæst. 4.*

Quocirca perinde fuit necessarium pati Christum verè eodem in Corpore vero, quicum natus erat: Idque, ait D. Tho. 3. q. 46. a. 1. non vlla necessitate coactionis naturalis; Non definitionis diuinæ, vt patererur; Non ipsiusmet Christi; quippe voluntariè passi: Sed ob necessitatem triplicem aliam: 1. Nostram; qui aliter liberari nequibamus: Ideo Ioan. 3. *Oportet exaltari filium hominis, vt omnis, qui credit in eum, non pereat.* 2. Ob suam meriti: aliter enim mereri gloriam exaltationis non potuit, nisi per humanitatis passionem: Luc. vlt. *Nonne oportuit Christum pati, & sic intrare in gloriam suam?* 3. Ob impletionem prophetiarum: Luc. vlt. *Neceesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moysi, & Prophetis & Psalmis de me. Quoniam sic scriptum est, & sic oportebat Christum pati, & resurgere à mortuis.*

*Aug. lib. 13. Trin. c. 16. *Hunc modum asserimus diuinæ congruum Dignitati: Verum ostendāmus, non alium possibilem Deo d. fuisse, cuius potestati equaliter cuncta subiacerent.* Ibid. c. 13. *Sananda autem nostra miseria conuenientior modus alius non fuit, quàm per Christi passionem.*

3. Euthychianismum esse sacrum & intestabilem, dicere: Christi carnem nō in veram esse carnem veram; sed in apparentem: ac proinde Christum simulasse, se vt hominem nasci, pati, mori. Vide in mea *Genealogia quæst. 10.* Nimirum

rum eodem prædictus reuoluitur Luthero-caluinismus hic. Contra quem Vide *Bellarmin. lib. 3. de Christo. c. 3. sub finem ferè.* Et suprâ *quæst. 35. 34. & in mea Genealog. q. 15.*

QVÆSTIO LII.

An Christus in Anima etiam tota sit passus?

TRIA in homine esse distincta voluit Autor naturæ **DEVS**: Partem vnam animæ superiorem Rationalem; At alteram inferiorem Appetitū sensitivū: Et Corporis Sensus exteriores. Docuimus autem *suprà quæst. 33. ex D. Tho. 3. quæst. 14. & 15.* sic in animæ parte Sensitiua passum fuisse Christum, ut ad Rationalem tamen dolor nil vnquam adspiravit: utpote in beatifica visione irretorto intuitu defixam, atque beatam. Hæc Fides. Perfidia quid hæretica?

1. **LUTHERANA** quidem expressè, quod scia, nihil: Nisi quod veritatem assumptæ Humanitatis abnegare sit visa; ut *quæst. 41. reddidimus.* Ex quo euidenter consequitur: 1. Christus (iuxta Lutherocaluinistas) putatitium Corpus humanum assumpti; Ergo & Animam similiter non veram. Nam assignari nequit ratio sufficiens, cur ad Corpus non verum veã adsciuisset Animam. 2. Humanitatem totam assumpti; iuxta eosdem, non veram: patet ex ipsis *suprà*; ergo nec alte am quoque partem compositi veram, sc. Animam. Iam porò: Sicut neutram partium assumpti Veram fingitur, ita & in neutra verè passum fuisse dici oportet; at in Corpore nec verò, nec verè passum esse **IESVM** volunt Luthero-caluinistæ: ergo pariter nec in Anima quicquam per sensisse passionis dicendus est ab istis: Esseque debet ipsis istius Articuli Symbolici: *Passus sub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus & sepultus*: isthic sensus; *Visus est pati, crucifigi, mori, sepeliri.*

II. Rursus è contrâ: 1. Animam Christi totam verè passam sentire videntur. Quia dicunt, *Animam descendere ad inferos, esse prorsus amori, interire, & exingui totam*; ergo & totam potuisse pati, cogentur asserere. 2. Afferunt, ut *suprà quæst. 16.* ipsam Christi Diuinitatem fuisse passibilem atque mortalem, verèque passam ac mortuam: Quanto magis Animam

cum corpore passam extinctamque confiteri debent? Id quod utrumque auris auire, animusque refugit cogitare. Sic de Luthero-caluinistis ratio cinor.

DE CALVINISTIS vnus ad instar sit omnium **CALVINVS**, *Instit. lib. 2. c. 16. §. 10.* Non tantum corpore mortem Christus pertulit: *Nec enim erat altum quicquam, si corpore à tantum morto defunctus fuisset: maius aliquid et excellentius in pretium redemptionis datum oportuit.*

Ecquid illud tandem? Idem Harmonia in *Matth. c. 27. ANIMAM quoque oportuit ream ad Dei tribunal sisti.* At quem in finem & euentum? Idem *Instit. lib. 2. cap. 16. & 10. Diuina ultionis sueritatem sentire debuit; cum inferorum copis, & aterna Mortis horrore, quasi consertis manibus luctari; & sic scelus nostrum suppliciumque dependere.* Ibid. §. 12. *Hoc nisi ita sit; pudenda molliities Christi fuisset; & magis meticulosus extitisset, quam plerique gregarij homines. Quid clarius?*

DAVID PAREVS, postremus Caluino-Heidelbergensis Papa, in *Explic. Catech. q. 37.* *Præcipua pars dolorum fuerunt Cruciatu Anima, in qua sensit iram Dei. Iterum, Passus est extremos cruciatu Anima & corporis. 1. Carentiam, seu priuationem Summa Felicitatis, lætitiæ, & Omnium Bonorum, quibus frui debuit. & c. 7. Grauisimos Anima cruciatu. Subijcit: Martyres alios fuisse fortiores: quia non senserunt Deum percutientem & iratum; sed reconciliatum; nec, sicut Christus, horrores mortis & INFERNI experti sunt. Hinc majori constantia, & animi presentia fuit Laurentius, quam Christus in suo lytro. Infrâ Christus corpore & Anima sensit TOTALIM Dei iram.*

GVILIEL. PERKINSVS Theologus Anglus in *explic. Symboli*, voce *Mortuus* sic verbotim. *Christi mors maledicta fuit, & propterea appellata mors crucis; ac comprehendit in se primam & secundam mortem. Prima est, separatio corporis & anima ab inuicem: secunda, est separatio corporis & Anima à Deo. Vtraque fuit in Christo, cum vnà cum morte sen-*